

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 32Cb/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120299468
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Garančovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:6120299468.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Slávkou Garančovskou v spore žalobcu: G. J., Y.. XX.XX.XXXX, E. XXX XX C. XXX, podnikajúci pod obchodným menom G. J. N.. - G. A., miesto podnikania: XXX XX C. XXX, Q.: XX XXX XXX, zastúpený AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o. so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406 proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom: Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 229,32 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 229,32 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 03.05.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu v zmysle ustanovení zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínamom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o upomínamom konaní“) doručenom príslušnému súdu žalobca žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým by zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 229,32 EUR spolu s príslušenstvom, ktoré tvorí úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne od 03.05.2019 do zaplatenia. Zároveň žiadal náhradu trov konania.

2. Žalobca svoj nárok odôvodnil skutočnosťou, že v dôsledku dopravnej nehody bola spôsobená škoda na motorovom vozidle: TOYOTA YARIS, EČV: F., ktoré v čase škodovej udalosti patrilo poškodenému: K. Y., E.: XXX XX B.. Škoda bola spôsobená vodičom iného motorového vozidla, ktorého vlastník (ďalej len „vinník“) mal v čase škodovej udalosti uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného (poisťovňa). Škodová udalosť bola žalovanému riadne nahlásená a žalovaným zaevidovaná pod č. 9566647226. Poškodené motorové vozidlo bolo opravované v autoservise, u žalobcu, ktorý si za vykonanú opravu vyúčtoval faktúrou č. 5/2019 cenu, náklady za opravu motorového vozidla, vo výške 1.243,00 EUR s DPH; následne u žalovaného bola uplatnená náhrada škody vo výške 1.243,00 EUR.

Poškodenému bolo listom - Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 23.04.2019 oznámené, že dňa 17.04.2019 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a bol mu predložený výpočet výšky plnenia, z ktorého vyplýva, že žalovaný neuznal faktúru za opravu poškodeného motorového vozidla v plnej výške, priznaná suma v celkovej výške 401,33 EUR. Krátenie vo výške 229,32 EUR podľa likvidátora, ktorý k osobitostiam likvidácie týkajúce sa daného krátenia, uviedol: „Dolikvidácia na základe doložených nadobúdacích dokladov. Priznané primerané ceny za, je rozsah náhradné diely.“

2.1. Žalobca svoj nárok v časti žalovanej istiny vo výške 229,32 EUR odôvodnil skutočnosťou, že pohľadávku získal na základe Zmluvy o postúpení časti pohľadávky zo dňa 10.07.2019 od postupcu, poškodeného.

2.2. Žalobca uviedol, že skutočnosti uvádzané žalovaným v jeho Oznámení o poistnom plnení nemajú zákonný ani zmluvný podklad a ich cieľom je účelovo vyhnúť sa plneniu náhrady škody v plnom rozsahu, na ktorý má žalobca, resp. jeho právny predchodca a teda poškodený nárok. Poukázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“) týkajúce sa náhrady škody (kedy vzniká, jej rozsah) a nároku na jej náhradu (uplatnenie a preukázanie) a viacero súdnych rozhodnutí, z ktorých vyplýva najmä záver o to, že rozsah náhrady škody je vždy závislý na objektívnych skutočnostiach. Poukázal na nedôvodnosť krátenia uplatneného nároku zo strany žalovaného uvádzaného v jeho Oznámení (krátenie plnenia z dôvodu neprímeraných nákladov za účtovanú cenu náhradných dielov); Oznámenie žalobca považuje za nezrozumiteľné, nepreskúmateľné a poukázal na to, že ak žalovaný tvrdí, že plní vo výške „primeraných cien za náhradné diely“ tak opomenul uviesť podľa čoho stanovil primerané ceny za použité náhradné diely pri oprave. Zároveň poukázal na to, že žalovaný porušil princíp spravodlivosti nevyplatením uplatneného nároku na náhradu škody v plnom rozsahu, pretože poškodený vznik škody nespôsobil a na danú skutočnosť dopláca práve tým, že mu žalovaný nevyplatí celý rozsah škody. Pozornosť súdu upriamil na problematiku unesenia dôkazného bremena na stranu tvrdené skutočnosti (oprávnenosť/neoprávnenosť krátenia uplatneného nároku na náhradu škody voči žalovanému) s poukazom na súdne rozhodnutia napr. na Uznesenie ÚS SR z 21. 01.2015, sp. zn. II.ÚS 38/2015, z ktorého záverov vyplýva, že v sporovom konaní platí dispozičná a prejednacia zásada, čo znamená, že účastníci sú v ňom povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočnosti leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto tvrdení vyvodzuje pre seba priaznivé následky, ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Ak účastník neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, vychádza súd pri zisťovaní skutkového stavu z dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, ako aj zo skutkových zistení založených na zhodnom tvrdení účastníkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca vyslovil právny názor, že v danom spore (aj vo všetkých obdobných sporoch) možno povedať, že dôkazné bremeno prechádza na žalovaného k preukázaniu oprávnenosti dôvodov krátenia poistného plnenia (nároku na náhradu škody), keďže práve žalovaný má z uvedeného konania (krátenia) priaznivé právne dôsledky. Zároveň poukázal aj na Rozhodnutie NBS SR zo dňa 23.7.2019, sp. číslo: NBS1-000-029-747, v ktorom žalobca a KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. použili nekalú praktiku pri zamietnutí nároku (odmietnutie plnenia bez riadneho vykonania šetrenia okolností) na náhradu škody a uložila im pokutu; zároveň zakázala použitie tejto praktiky do budúca aj iným poisťovňam. Poukázal aj na to, že oznámenie o poistnom plnení je nezrozumiteľné, nepreskúmateľné a bez riadneho odôvodnenia; má za to, že ide o svojvôľu žalovaného pri stanovení nákladov za opravu, čo je neakceptovateľné a navodzujúce dojem nevykonania riadneho šetrenia poistnej udalosti.

2.3. Zároveň odôvodnil svoj nárok na príslušenstvo uplatnenej pohľadávky v zmysle ust. § 517 ods. 2 v spojení s ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka titulom omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu, s poukazom aj na ust. zákona o PZP.

3. Žalobca doložil listinné podklady preukazujúce jeho skutkové tvrdenia týkajúce sa opravy poškodeného motorového vozidla v spojení s uplatnením nároku na náhradu škody (faktúra č. 5/2019 s uvedením aj položiek náhradných dielov použitých pri oprave); Vyrozumenia o poistnom plnení; Zmluva o postúpení pohľadávky.

4. Súd príslušný na konanie v zmysle ustanovení Zákona o upomínacom konaní vydal podľa návrhu žalobcu a zhodnotením doložených dôkazov dňa 2. júna 2020 platobný rozkaz, sp. zn. 9Up/790/2020, ECLI:SK:OSBB:2020:6120299468.1, voči ktorému, v zákonom stanovenej lehote, žalovaný podal odpor.

5. Žalovaný v odpore uviedol, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný a preto žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že faktúra ohľadom uplatňovaného nároku žalobcu nebola žalovanému doručená, preto nárok žalobcu žalovaný neeviduje vo svojom účtovníctve.

5.1. Žalovaný poukázal na to, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritéria požadované ustanoveniami procesných predpisov.

5.2. Žalovaný vzniesol námietku aktívnej vecne legitimácie žalobcu v spojení s otázkou platnosti/neplatnosti právneho úkonu, pretože žalobca podľa jeho názoru nie je nositeľom práva, o ktoré v konaní ide. K uvedenému uviedol, že žalobca svoju aktívnu legitimáciu preukazuje Zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorou mu postupca (poškodený) mal postúpiť sumu, ktorú žalovaný neuhradil v zmysle faktúry, vystavenej žalobcom, ktorou si poškodený u žalovaného uplatňoval svoj nárok. Poukázal na to, že poškodený bol dlžníkom žalobcu, a teda nemohol so žalobcom platne uzavrieť Zmluvu o postúpení pohľadávky, keďže vo vzťahu k žalobcovi nebol jeho veriteľ, ktorý v zmysle právnej úpravy má oprávnenie postúpiť svoju pohľadávku. Zmluvu o postúpení pohľadávky považuje za absolútne neplatný právny úkon z dôvodu, že obchádza zákon a tiež z dôvodu, že v nich absentuje konkrétny prejav vôle poškodeného ako postupcu týkajúci sa postúpenia samotnej pohľadávky; prejav vôle podľa jeho názoru nemôže byť nahradený iba uvedením určitých skutočností.

5.3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu k vecným dôvodom uviedol, že v zmysle Oznámení o poistnom plnení zaslaného žalobcovi, bolo dostatočne zdôvodnené vykonanie krátenia poistného plnenia zohľadňujúce primeranú náhradu za náhradné diely; kalkulácia žalobcu je pritom na určenie primeranosti nákladov na opravu nepoužiteľným zdrojom, pretože ju vypracoval sám žalobca a teda nie je možné ju považovať za dôkazný prostriedok ale iba za jeho tvrdenie.

5.4. K otázke žalobcom žiadaného príslušenstva uviedol, že aj v tejto časti je nárok žalobcu nedôvodný, nakoľko má za to, že si voči poškodenému splnil všetky povinnosti, nakoľko mu poskytol plnenie a uviedol z akých dôvodov mu nepriznal uplatnenú škodu v celej výške s poukazom na závery vyplývajúce z rozhodnutia NS SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017.

5.5. V závere uviedol, že ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné a preto žalobu žiada zamietnuť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania.

6. K skutkovým okolnostiam uvádzaných v odpore žalovaný nedoložil žiadny listinný dôkaz.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu (replika) reagoval na tvrdenia žalovaného uvádzané v odpore.

7.1. Poukázal na to, že žaloba obsahuje podstatné náležitosti a taktiež, že označil a predložil dôkazy na preukázanie ním v žalobe tvrdených skutkových okolností v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku. Zároveň poukázal aj na to, že žalovaný sám vo svojom oznámení uviedol skutočnosti vyplývajúce zo žaloby (vznik škodovej udalosti, vinník, poškodený, č. poistnej udalosti), pričom na základe týchto skutočností žalobcovi sčasti uhradil škodu, ktorá mu vznikla a teda sám žalovaný tak uznal nárok žalobcu, resp. nárok poškodeného na náhradu škody

7.2. K žalovaným vznesenej námietke aktívnej legitimácie žalobcu poukázal na zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa vzniku práva postupcu na plnenie od žalovaného titulom nároku na náhradu škody. Poukázal na to, že postupca si svoj nárok uplatnil u žalovaného; žalovaný uznal existenciu pohľadávky spočívajúcu v nároku na náhradu škody, keďže z uplatňovaného nároku (fakturovanej sumy) časť uhradil.

7.2.1. Poukázal na to, že Zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi postupcom a žalobcom má všetky podstatné náležitosti v zmysle zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka: označenie účastníkov zmluvy; identifikáciou pohľadávky tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou (postupované pohľadávky sú špecifikované čo do výšky a čo do dôvodu jej vzniku) a tiež na to, že pri interpretácii zmlúv treba rešpektovať princíp priority skutočnej vôle účastníkov zmluvy nad jej formálnym prejavom, a princíp priority výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. júla 2008, sp. zn. I.ÚS 242/07); neplatnosť zmluvy má byť výnimkou a nie zásadou (Uznesenie NS SR, sp. zn. 4Cdo/132/2007). Na základe uvedeného má za to, že Zmluva o postúpení pohľadávky je zmluva platná s riadnymi účinkami postúpenia len tých práv, ktoré v čase prechodu z nej vyplývali (žalovaným čiastočne neuhradený uplatnený nárok poškodeného za poistenca žalovaného) a žalovaným vznesenú námietku aktívnej legitimácie žalobcu považuje za irelevantnú.

7.3. K vyjadreniam žalovaného ohľadom jeho nároku uviedol, že žalovaný v odpore len poukázal na odôvodnenie nepriznania nároku na náhradu škody s tým, že kalkulácia žalobcu je nepoužiteľná na určenie primeranosti použitých náhradných dielov. Poukázal na to, že žalobcom vypracovaná kalkulácia je priamo faktúra, ktorá odzrkadľuje každú položku a náklad nutný a vynaložený na odstránenie poškodení vzniknutých škodovou udalosťou; pri oprave motorového vozidla. Zároveň poukázal na to, že samotný žalovaný pred a ani počas konania nedoložil žiadnu svoju kalkuláciu, ktorá by odôvodňovala správnosť jeho postupu (iné primerané ceny náhradných dielov) a iba odkazuje na svoje Oznámenie k poistnému plneniu. Z uvedeného má za to, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno (§ 153 a nasl.

CSP) na preukázanie správnosti svojho postupu - krátenie poistného plnenia a teda nevyvrátil žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody - predmet konania.

7.4. K tvrdeniam žalovaného ohľadom príslušenstva uplatnenej pohľadávky a určenia začiatku omeškania s plnením podrobne rozobral rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 a porovnal ho s právnymi názormi v iných súdnych rozhodnutiach (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Co/193/2015; rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/60/2013; rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Cob/60/2017 či napr. sp. zn. 3Co/335/2017, 4Cob/31/2018), ktoré sa danou problematikou zaoberali a ktoré sa stotožnili s ním prezentovaným názorom, že ako žalobca žiada zákonný úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako sankciu za nesplnenie peňažnej povinnosti riadne a včas uhradiť uplatnený nárok na náhradu škody a nie ako sankciu za nesplnenie nepeňažnej povinnosti vykonania šetrenia (nečinnosť poisťovateľa) v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP.

8. Žalobca vo vyjadrení k odporu, na výzvu príslušnému súdu v upomínacom konaní uviedol, že súhlasí s pokračovaním konania na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, na Okresnom súde Košice I.

9. Okresnému súdu Košice I bol spor postúpený a podateľňou súdu prijatý na prejednanie dňa 20.07.2020 s priradením sp. zn. 32Cb/50/2020.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 12.04.2022 bez prítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a písomne súhlasil s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti; zároveň uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

11. Žalobca na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu; poukázal na dôvod krátenia uvedený žalovaným a skutočnosť, že žalovaný žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu nevyzval na to, aby doložil nadobúdacie doklady a tiež na to, že z judikatúry v obdobných veciach vyplýva, že poškodený nie je povinný dokladať poisťovní nadobúdací doklad, najmä a hlavne vtedy ak druh, typ a ceny náhradných dielov použitých pri oprave poškodení vyplývajú (sú známe) z faktúry, ktorou si uplatnil poškodený voči žalovanému nárok na náhradu škody. Uviedol, že oprávnenosť krátenia uplatneného nároku na náhradu škody nevyplýva ani z písomných vyjadrení žalovaného v súdnom spore, a teda žalovaný v spornej otázke neuniesol dôkazné bremeno.

12. Súd poukazuje na to, že žalovaný v odpore namietal, že návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu nemá všetky náležitosti podľa ust. § 129 a § 132 CSP.

13. V zmysle zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“):

Ust. § 129 ods. 1 CSP, Ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

Ust. § 132 CSP, V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania (§ 127 CSP) uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

14. K námietke žalovaného uvedenej v pododseku 5.1. tohto odôvodnenia je potrebné uviesť, že žalobcov návrh na začatie konania (žaloba) spĺňa kritéria v zmysle citovaných procesných ustanovení a súdu z ním opísaných rozhodných skutočností je zjavné čoho sa žalobca domáha (akým právnym titulom). Súd poukazuje na to, že žalobca sa domáha zaplatenia istiny titulom neuhradenia celej jemu, resp. jeho právneho predchodcovi vzniknutej škody, ktorá vznikla v dôsledku dopravnej nehody na motorovom vozidle, ktoré v tom čase patrilo právneho predchodcovi žalobcu, poškodenému, pričom škoda na motorovom vozidle bola spôsobená poisťcom žalovaného. Žalovaný o škodovej udalosti mal vedomosť, zaregistroval ju ako poistnú udalosť pod č. 89566647226 a dňa 28.1.2019 už čiastočne uplatnený nárok plnil vo výške 612,35 EUR (pozri Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 23.04.2019 - odsek 23. odôvodnenia). Žalovaný následne ďalším Oznámením o poistnom plnení zasa sčasti uhradil žalobcovi (poverená osoba) uplatnený nárok na náhradu škody (žalovaný nazval poistné plnenie v

zmysle terminológie zákona o PZP), ktoré vzniklo v dôsledku škodovej udalosti vo výške 401,33 EUR. Žalovaný teda nárok žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu na náhradu škody ako taký uznal (celkovo do dňa podania žaloby uhradil zo sumy 1.243,00 EUR sumu vo výške 1.013,68 EUR), sporný bol len rozsah náhrady škody (krátenie v sume 229,32 EUR).

Preto má súd za to, že žalobca uviedol všetky rozhodujúce skutočnosti potrebné na preukázanie nároku, označil a predložil dôkazy na preukázanie svojich tvrdených skutočností a taktiež jasne špecifikoval svoj žalobný návrh.

15. Súd ďalej poukazuje na to, že žalovaný namietal aktívnu legitímáciu žalobcu a tiež to, že v spore bola doložená Zmluva o postúpení časti pohľadávok, ktorú žalovaný považuje za neplatnú. Z uvedeného dôvodu sa súd najprv zaoberal touto žalovaným vznesenou námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z pohľadu neplatnosti Zmluvy o postúpení časti pohľadávky pričom pre zodpovedanie daných otázok vykonal nasledujúce dokazovanie.

16. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi postupcom, poškodeným a postupníkom, t.č. označený žalobca, zo dňa 10.07.2019 a z jej obsahu vyplýva, že predmetom je postúpenie nezaplatenej pohľadávky vo výške 229,32 EUR, čo predstavuje rozdiel medzi faktúrou servisu a poistným plnením už vyplateným dlžníkom (poisťovňou), z postupcu na postupníka. Postupca prehlásil, že voči dlžníkovi: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, má pohľadávku vo výške 229,30 EUR. Táto suma predstavuje nezaplatenú časť pohľadávky, ktorá vznikla z poistnej udalosti č. 9566647226 a uplatnená bola u dlžníka faktúrou č. 5/2019. V článku II. postupca prehlásil, že špecifikácia postupovaných pohľadávok je úplná a správna.

17. V zmysle ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) a Občianskeho zákonníka:

Ust. § 4 ods. 2, ods. 4, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením vecí. Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ust. § 15 ods. 1 zákona o PZP, priamy nárok poškodeného, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Ust. § 822 Občianskeho zákonníka, Z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poisťiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

Ust. § 823 Občianskeho zákonníka, Náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

Ust. § 488 v spojení s ust. § 489 Občianskeho zákonníka, Závazkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Ust. § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Ust. § 526 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

18. Súd poukazuje na to, že medzi stranami sporu, sporná bola otázka, či postupcovi vznikla pohľadávka voči žalovanému. Nárok poškodeného vznikol okamihom škody (škodová udalosť, dopravná nehoda) a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla, či zaplatenie ceny za vykonanú opravu. Právna skutočnosť podmieňujúca vznik nároku je vznik škodovej udalosti, pričom v zmysle judikatúry nie je podstatné, či poškodený vec skutočne opravil alebo nie, pretože výšku škody nie je možné robiť závislou na tom, ako poškodený s vecou naloží. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia súd uvádza, že

poškodený má nárok na náhradu škody od osoby, ktorá škodu spôsobila (vinník z dopravnej nehody, škodovej udalosti), ale v prípade, ak ide o škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, platí popri lex generalis (Občiansky zákonník) aj lex specialis (zákon o PZP), ktorý umožňuje poškodenému uplatniť si nárok na náhradu škody priamo od poisťovateľa poistenca (škodcu, vinníka dopravnej nehody), ak v čase dopravnej nehody medzi nimi (vinník z dopravnej nehody a poisťovateľ) existoval poisťný vzťah. Z uvedeného teda vyplýva, že je na poškodenom, u ktorej osoby si svoj nárok na náhradu škody uplatní, či priamo u vinníka z dopravnej nehody - poistenca poisťovateľa, žalovaného alebo priamo u poisťovateľa poistenca, žalovaného. V prípade, ak svoj nárok na náhradu škody uplatní v zmysle citovaných zákonných ustanovení priamo u poisťovateľa, žalovaného vznikne mu priamo zo zákona pohľadávka voči uvedenému subjektu - poisťovateľovi, žalovanému. Z uvedeného teda vyplýva, že priamo zo zákona vznikol záväzkový vzťah medzi poškodeným a poisťovateľom, pričom poškodený ako veriteľ s právom na plnenie (pohľadávkou) od dlžníka, poisťovateľa, má právo s takouto pohľadávkou voľne disponovať a teda ju v zmysle zákona aj postúpiť na iný subjekt, postupníka a teda v tomto prípade na žalobcu.

19. Vzhľadom na súdom vyslovený názor, že medzi postupcom, poškodeným, a poisťovateľom, žalovaným existuje záväzkový právny vzťah, ktorý vznikol na základe skutočností uvedených v zákone (v zmysle zákona lex specialis - zákona o PZP), súd námietku žalovaného ohľadom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako postupníka považuje za nedôvodnú. Súd zároveň poznamenáva, že k danej námietke vecnej legitímácie žalobcu v prípade, ak ide o postúpenie pohľadávky, ktorej základ je v nároku na náhradu škody sa súdy zaoberajú pravidelne (v každom obdobnom skutkovom a právnom spore), pričom v zmysle vysloveného právneho názoru vyplývajúceho zo súdnych rozhodnutí ide o námietku nedôvodnú.

20. Súd taktiež upriamuje pozornosť žalovaného na množstvo rozhodnutí súdov prvej inštancie a odvolacích súdov, ktoré sa ním vznesenými námietkami uvedenými v pododseku 5.1. a 5.2. (námietka nedostatočného opísania skutkového stavu a náležitosti podania; námietka vecnej legitímácie strany sporu; neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky) pravidelne zaoberajú, vysloviac právny názor ich nedôvodnosti a neopodstatnenosti. Z uvedeného má súd za to, že žalovaný vznesenými námietkami sleduje oddialenie splnenia svojej zákonnej povinnosti stanovenej mu ustanoveniami zákona o PZP a v konečnom dôsledku aj zvyšovanie nákladov poisťovne spojené s úhradou dohodnutej odmeny pre externého právneho zástupcu poisťovne a v konečnom dôsledku aj s úhradou žalovanej istiny s príslušenstvom a trov súdneho konania žalobcov, pričom takéto konanie žalovaného má za následok popieranie racionálneho účelu právnej úpravy.

21. Vzhľadom na právny názor súdu, že žalobca je v danom spore aktívne legitimovaný a má nárok na náhradu škody, sporná ostala výška uplatneného nároku. Súd poukazuje na to, že žalobca si v žalobe uplatnil sumu vo výške 229,32 EUR, čo znamená, že si uplatňuje žalovaným nevyplatený zostatok z uplatneného nároku na náhradu škody, ktorý žalovaný definoval vo výpočte poisťného plnenia ako neprimerane účtovaná cena za náhradné diely.

22. Súd k predmetu konania vykonal dokazovanie oboznámením sa so skutkovými okolnosťami uvádzanými stranami sporu a k nim doloženými listinnými dôkazmi za účelom zistenia skutkového stavu, pričom poukazuje na to, že nevykonával dokazovanie ku skutočnostiam, ktoré strany sporu vzájomne nenamietali a ktoré považuje súd za nesporné.

22.1. Na základe uvedeného súd považuje za nesporné tieto skutočnosti:

- existencia zmluvného vzťahu medzi poisteným (vinníkom z dopravnej nehody) a žalovaným (poisťovateľom) titulom uzavretej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení v čase dopravnej nehody;
- vznik škody;
- zavinenie poistencom žalovaného;
- riadne nahlásenie poisťnej udalosti poistencom žalovaného (vinníkom z dopravnej nehody) a zaevidovanie poisťnej udalosti žalovaným pod č. 9566647226;
- oprava poškodeného motorového vozidla: TOYOTA YARIS s EČV: F. osobou oprávnenou, čiže autoservisom, t.č. žalobcom;
- uplatnenie nároku na náhradu škody poškodeným (alebo poverenou osobou) u žalovaného cez predloženie faktúry č. 5/2019, poisťné plnenie za jeho poistenca v zmysle zákona o PZP;
- priznanie sumy v zmysle Oznámenia o poisťnom plnení k poisťnej udalosti č. 9266647226, ktorá bola v nižšej sume, ako bola uplatnená faktúrou;

- vyplatenie priznanej sumy vo výške 612,35 EUR (plnenie zo dňa 28.1.2019) + vo výške 401,33 EUR (priznané v Oznámení zo dňa 23.4.2019) na účet žalobcu (autoservisu).

23. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 23.04.2019 súd zistil, že žalovaný žalobcovi, ako osobe oprávnenej konať v mene poškodeného oznámil, že dňa 17.04.2019 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého predložil výpočet výšky plnenia, ktoré poukázal na účet žalobcu.

Súd zistil, že žalovaný plnil na základe poistnej zmluvy uzavretej s vinníkom dopravnej nehody (poistenec žalovaného). Z vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie súd zistil, že ide o dolikvidáciu na základe doložených nadobúdacích dokladov a že sú priznané primerané ceny za náhradné diely.

Z výpočtu plnenia súd zistil, že žalovaný uviedol (k poistnej udalosti č. : 9566647226)

faktúra za opravu vozidla č. 5/2019 1.243,00 EUR

neprimerane účtovaná cena za náhradné diely - 229,32 EUR

spolu priznané

1.013,68 EUR;

znižené o plnenie z dňa 28.1.2019 - 612,35 EUR

Poistné plnenie/doplatok celkom 401,33 EUR.

24. Z vyjadrenia žalobcu a najmä z faktúry súd zistil aké náhradné diely a ich cenu (uvedenie ich katalógového čísla), ktoré boli pri oprave poškodení motorového vozidla použité; celkovo materiál a náhradné diely vyčíslené sumou vo výške 1.117,00 EUR (cena s DPH).

25. K otázke príslušenstva uplatnenej pohľadávky (vzniku nároku na úrok z omeškania), súd sa pri zodpovedaní danej právnej otázky oboznámil s viacerými súdnymi rozhodnutiami súdov prvej inštancie a odvolacích súdov v obdobných skutkových a právnych veciach, ktoré sú súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti. Zároveň sa oboznámil so stanoviskom obchodného kolégia odvolacieho súdu v Košiciach k danej problematike a novšími súdnymi rozhodnutiami odvolacieho súdu v Košiciach (napr. rozsudok KS v Košiciach, sp. zn. 3CoCsp/54/2020), ktoré reagujú aj na právny názor vyslovený Ústavným súdom k danej problematike.

25.1. Taktiež sa oboznámil s právnym názorom ÚS SR v jeho rozhodnutiach, ktoré sú súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti a ktoré prezentoval žalobca (nálezy ÚS SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III.ÚS 309/2020 a III.ÚS 214/2020, ktorými bolo zrušené rozhodnutia (rozsudky) NS SR, sp. zn. 3Cdo/145/2017, 1Cdo/212/2017), týkajúce sa začiatku omeškania poisťovne s plnením poskytnutým v zmysle ustanovení zákona o PZP a nároku poškodeného na úrok z omeškania po posúdení vzájomných súvislosti ustanovení zákona o PZP a Občianskeho zákonníka v kontexte eurokonfortného výkladu vychádzajúceho zo smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2000/26/ES o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení smerníc Rady č. 73/239/EHS a 88/357/EHS (štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel), ktorá bola následne nahradená smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti. Ústavný súd poukázal na to, že súdy sa majú v daných sporoch zamyslieť (a neustále je tu potreba sa zamýšľať) nad dôsledkami, dopadmi (akéhokoľvek) výkladu, ktorý prijímajú (a teda aj dovolací súd v zrušených rozhodnutiach prijal). „Pokiaľ by skutočne poisťiteľ (terminológia Občianskeho zákonníka) či poisťovateľ (terminológia zákona o PZP) prakticky nemal poskytnúť aj úroky z omeškania skôr ako po uplynutí 15 dní od právoplatnosti rozsudku (kedy by sa zjavne vyžadovalo iniciovanie ďalšieho súdneho konania, čo sa nejaví ako práve efektívne), potom sa poisťiteľovi jednoducho oplatí viac súdiť sa a odkladať okamih jeho plnenia (keď pri pokračujúcej devalvácii hodnota peňazí neustále klesá). Účelom zákona o PZP je však zlepšiť postavenie poškodeného - veď aj na ten účel zákonodarca vykreoval osobitný priamy žalovateľný nárok poškodeného voči poisťiteľovi (bez potreby žalovať aj škodcu). Toho si je vedomý aj dovolací súd, ktorý si uvedomuje, že je povinnosťou poisťiteľa prešetriť poistnú udalosť a poskytnúť plnenie. Výklad prijatý dovolacím súdom, ktorý v podstate vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, sa tak dostáva do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy.“

Z právneho názoru vysloveného ÚS SR teda vyplýva, že „ak poisťovateľ neposkytne poistné plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP a to bez ohľadu na to, či porušil alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP vznikne mu zákonná povinnosť zaplatiť poškodenému úroky z omeškania. Poisťovňa je tak v prípade nesplnenia si nepeňažnej povinnosti sankcionovaná úrokom z omeškania podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP a v prípade omeškania s nesplnením peňažnej povinnosti podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP je sankcionovaná úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 2

Občianskeho zákonníka. Obidve sankcie preto existujú vedľa seba, nie sú podmienené a každá z nich má svoj samostatný skutkový a právny základ.“

25.2. Súd má vedomosť aj o rozhodnutí Národnej banky Slovenska, ktorým bola žalovanému a poisťovni KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group uložená pokuta z dôvodu, že pri zamietnutí nároku na náhradu škody použili nekalú obchodnú praktiku (odmietnutie plnenia bez riadneho vykonania šetrenia okolností) a tiež o stanovisku, ktorým sa NBS SR vyjadrovala k relevantnosti faktúry ako dokladu preukazujúceho použitie náhradných dielov a primeranosti v nich uvedených nákupných cien pre poškodeného.

26. Na vykonané dokazovanie súd aplikoval zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákona o PZP“):

Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa ust. § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzkovateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke.

Podľa ust. § 442 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa ust. § 559 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

V zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlh, má veriteľ práva požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania; výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase vzniku omeškania žalovaného, výška úroku z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poisťovňou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťovňu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

V zmysle ust. § 789 ods. 2 Občianskeho zákonníka, osobitný predpis môže ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe povinnosť uzavrieť poisťovňu zmluvu (povinné zmluvné poistenie). Osobitným predpisom je zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení.

V zmysle ust. § 790 Občianskeho zákonníka, poistiť možno najmä majetok pre prípad jeho poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia alebo iných škôd, ktoré na ňom vzniknú (poistenie majetku); zodpovednosť za škodu vzniknutú na živote a zdraví alebo na veci, prípadne zodpovednosť za inú majetkovú škodu (poistenie zodpovednosti za škodu).

V zmysle ust. § 799 Občianskeho zákonníka, poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené. Kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poisťná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poisťnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poisťnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poisťnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. V zmysle ust. § 822 Občianskeho zákonníka, z poistenia zodpovednosti za škody, má poistený právo, aby v prípade poisťnej udalosti, poisťiteľ za neho nahradil podľa poisťných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

Podľa ust. § 823 Občianskeho zákonníka, Náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

Podľa ust. § 825 Občianskeho zákonníka, Poisťiteľ nemá právo znížiť podľa ustanovenia § 799 ods. 3 náhradu, ktorú za poisteného vypláca poškodenému; sumu, o ktorú poisťiteľ takto nemohol svoje plnenie znížiť, je povinný mu uhradiť poistený.

V zmysle ust. § 1 ods. 1 zákona o PZP., tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“).

V zmysle ust. § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b), d), ods. 4 zákona o PZP, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, ušlého zisku. Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

V zmysle ust. § 11 ods. 6, ods. 7, ods. 8 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Ak poisťovateľ nespĺni povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

V zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona o PZP, Priamy nárok poškodeného, Náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

27. V zmysle procesných ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), konkrétne

Ust. § 153 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej (sudcovská koncentrácia konania).

Ust. § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

Ust. § 187 ods. 1 v spojení s ust. §188 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Súd vykonáva dôkazy na pojednávaní.

Ust. § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

28. Z citovaných zákonných ustanovení teda vyplýva, že strany sporu majú procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas. Účelom sudcovskej koncentrácie konania podľa citovaného ustanovenia je zabrániť tomu, aby strany sporu zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Ak strana sporu nepredloží dôkazy včas, hoci tak mohla vykonať skôr, ak by konala starostlivo, dôsledkom sudcovskej koncentrácie konania je, že súd na takto predložené dôkazy nemusí prihliadať. Je však v právomoci súdu samostatne posúdiť a rozhodnúť, či tieto navrhnuté, predložené dôkazy vykoná a to najmä z pohľadu ich účelnosti, t.j. či ide o dôkazy, ktoré sa týkajú podstatných sporných okolností a ktoré ich pomôžu objasniť, odstrániť spor medzi stranami. Súd každý dôkaz po jeho vykonaní zhodnotí najprv jednotlivo a následne v ich súvislosti tak, aby boli odstránené sporné skutočnosti medzi stranami. Uvedené vyplýva aj z právneho názoru vysloveného ÚS SR v jeho rozhodnutí, Uznesenie ÚS SR z 21. 01.2015, sp. zn. II.ÚS 38/2015, z ktorého záverov vyplýva, že v sporovom konaní platí dispozičná a prejednacía zásada, čo znamená, že účastníci sú v ňom povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky

potrebné skutočnosti a označia dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočnosti leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto tvrdení vyvodzuje pre seba priaznivé následky, ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Ak účastník neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, vychádza súd pri zisťovaní skutkového stavu z dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, ako aj zo skutkových zistení založených na zhodnom tvrdení účastníkov.

29. Súd má teda za to, že v danom spore (aj vo všetkých obdobných sporoch) dôkazné bremeno prechádza na žalovaného k preukázaniu oprávnenosti dôvodov krátenia poistného plnenia (nároku na náhradu škody), keďže práve žalovaný má z uvedeného konania (krátenia) priaznivé právne dôsledky. Súd vykonaným dokazovaním mal preukázať, že poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody a hodnoverným spôsobom svoj nárok voči žalovanému aj preukázal. Ďalej je na žalovanom, aby počas svojho šetrenia (v zmysle zákona o PZP), zistil, či škoda je v danej výške oprávnená, alebo nie. V prípade ak dospeje k záveru, že uplatnený nárok nie je oprávnený v uplatnenej výške je povinný svoje rozhodnutie zdôvodniť tak, aby nepripúšťalo žiadne pochybnosti, bolo určité a zrozumiteľné, podložené a preukázané listinnými dôkazmi podporujúce žalovaného stanovisko.

29.1. Súd poukazuje na to, že ak si žalovaný túto svoju povinnosť riadne a včas v zmysle zákonných ustanovení nesplní, tak sa dostáva do omeškania. Súd sa stotožnil s názorom prezentovaným žalobcom v konaní (podporený aj právnym názorom vysloveným ÚS SR uvedeným v odseku 25.1. odôvodnenia), že ak si poškodený uplatní nárok na náhradu škody priamo u poisťovne, tak omeškanie s peňažným plnením sa riadi podľa ustanovení Občianskeho práva, pretože ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP má motivovať poisťovne, aby vykonali šetrenie v lehote, ktorú v zmysle judikatúry a smerníc Európskej únie je možné chápať ako lehotu primeranú pri ochrane práv poškodených osôb, a nemôže byť v neprospech osoby voči ktorej poisťovňa nesprávne vyhodnotila rozsah svojej zákonnej povinnosti.

29.2. Súd poukazuje na to, že žalovaný ako poisťovateľ si čiastočne splnil svoju nepeňažnú povinnosť uloženú mu zákonom, ale nesplnil si ju riadne, pretože z písomného oznámenia zaslaného poškodenému nie sú dôvody krátenia uplatneného nároku na náhradu škody odôvodnené a preukázané spôsobom zrozumiteľným a taktiež poukazuje na to, že dôvody krátenia žalovaný nepreukázal (neuniesol dôkazné bremeno) ani počas súdneho konania.

29.3. K dôvodom krátenia uplatneného nároku uvádzaných žalovaným súd uvádza, že žalovaný dokonca ani v spore nedoložil žiadny dôkaz preukazujúci toto jeho tvrdenie „primerané ceny náhradných dielov“ (napr. vlastnú kalkuláciu, likvidačný spis) a teda vôbec v spore súdu neobjasnil ako došiel k danému tvrdeniu „primeranosti“, ba práve naopak súd poukazuje na to, že pri určení použitia druhu a množstva materiálu autoservis (t.č. žalobca) vychádzal z poškodení motorového vozidla a teda žalobca súdu hodnoverne preukázal, že oprava (odstránenie škody) aj použitými náhradnými dielmi bola účelná v zmysle zákonných ustanovení a smerovala k odstráneniu následkov škody spôsobenej poistencom žalovaného.

30. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný ako poisťovateľ si nesplnil svoju nepeňažnú povinnosť v zmysle zákona o PZP riadne a včas a preto v zmysle citovaných zákonných ustanovení zákona o PZP a Občianskeho zákonníka v spojení s právnym názorom vysloveným vo väčšine súdnych rozhodnutí súdov prvej inštancie a odvolacích súdov podporený stanoviskom obchodného kolégia Krajského súdu v Košiciach a Nálezom ÚS SR sp. zn. III.ÚS 309/2020 a III.ÚS 214/2020, súd dospel k záveru, že nárok žalobcu v žalovanej istine je dôvodný (v rozsahu krátenia určeného žalovaným a žiadaného žalobcom vo výške 164,32 EUR) a tiež že žalobca v takýchto prípadoch má nárok na príslušenstvo - úrok z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a preto o ňom rozhodol tak ako je uvedené vo výrok I. výrokovej časti tohto rozsudku.

31. V zmysle ust. § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V zmysle ust. § 262 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní úspešný, súd mu priznal náhradu trov konania v celom rozsahu tak ako je to uvedené v II. výroku výrokovej časti tohto rozsudku, ktoré je povinný nahradiť žalovaný vo výške, ktorú súd špecifikuje po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom v zmysle citovaných zákonných ustanovení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, na Okresnom súde Košice I, v troch písomných vyhotoveniach [§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)].

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§362 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§358 CSP).

V zmysle ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V zmysle ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 353 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.